

Споредъ *Раковски*, *Вашенко* не се ползувалъ съ добро име въ Сливенъ, па сливенци намразили и прѣводчика му *Павелъ*. Тѣ и двамата скоро станали нетърпими, та руситѣ били принудени да прѣмѣстятъ *Вашенко* на сжщата длѣжностъ въ Бѣлградъ. Съ това се туря край и на самото консулато въ Сливенъ. Раковски не посочва датата, но отъ мѣстнитѣ прѣдания излиза, че това е било прѣзъ 1838 г. И дѣйствително, чужди пжтешественници прѣзъ Сливенъ въ годинитѣ 1837 — 1838, споменуватъ за руски консулъ въ града.

Споредъ *Дядо Нойко*, причина за прѣмѣшването на *Вашенко*, и слѣдователно за закриването на консулатото въ Сливенъ, не е било поведението на самия консулъ, а това на сливенския търговецъ *Х Гендо*. *Вашенко* е живѣлъ въ неговата кжща, днесъ собственостъ на наслѣдницитѣ на внука му *Апостолъ Сарж-Ивановъ*, въ квартала Клуцохоръ. *Х. Гендо* се е ползувалъ съ голѣмо влияние между турци и българи. Види се, излизайки отъ свои лични съображения, той писалъ въ Цариградъ на руското тамъ посолство, че Сливенъ не се нуждае отъ консулъ и даже прибавилъ, че „руситѣ си харчатъ паритѣ на вѣтъра“. Дали *Х. Гендо* е сторилъ това по своя лична инициатива или по внушение на турския аенинъ въ Сливенъ, което е за вѣрване, — не се знае. Тѣй или иначе, *Вашенко* билъ „махнатъ“ отъ Сливенъ.) *Вашенко* слѣдъ 1838 г. срѣщаме въ Бѣлградъ, дѣто е игралъ видна роль.

Присжтствието на руски консулъ въ Сливенъ не е било безъ значение. Той, несъмнено, е дѣйствувалъ по дадени отъ Петербургъ инструкции, и главната му задача е била да завардва бѣлгарското население въ Сливенско отъ турски

¹⁾ Руското консулато въ Търново е било учрѣдено, види се, по примѣра на това въ Сливенъ, чакъ слѣдъ 1862 г., — дата, запомнена съ възстанието тамъ на сливенеца *Х. Ставри*. Консултътъ е стоялъ въ Търново до врѣмето, когато *Мидхадъ* паша избира *Русчукъ* за резиденция на „Туна вилаетъ“.

Раковски ще е ималъ неточни донесения по поведението на *Вашенко* въ Сливенъ. Фактъ е обаче, че слѣдъ вдигането му отъ тукъ турцитѣ почнали да си отмъщаватъ за сторенитѣ жестокости отъ сливенци прѣзъ 1829 г.

Разправятъ, че въ надвечерието да си трѣгва отъ Сливенъ *Вашенко* повикалъ на вечеринка въ дома си всички сливенски първенци, които по внушението на *Х. Гендо* сж подписали заявлението, че не искатъ консулъ въ града си. Когато се свършила вечеринката, изиграло се и хоро; тъкмо въ тоя моментъ *Вашенко* раздалъ на всѣки единъ отъ поканенитѣ собственоржчнитѣ имъ писма за вдигането на косула. Всички останали като „попарени“.

Вашенко билъ жененъ и се раздѣля съ Сливенъ съ сълзи на очи. Ималъ е момченце, което жена му доила заедно съ комшииското момиченце, днесъ *Баба Петювца* (родена 1830 г. 6 януари). Тѣй че тя била сютъ-кардашъ съ консулското дѣте и имала „руска кърма“. Консултътъ искалъ да я усинови, но родителитѣ ѝ не я дали.